

فقه اسلامی - 16

احکام تربیتی

نماز

لباس نماز گزار

لباس نمازگزار باید شرایط ذیل را داشته باشد:

اول: آنکه پاک باشد.

دوم: آنکه بنا بر احتیاط واجب مباح باشد.

سوم: آن که از اجزاء مردار نباشد.

چهارم: آنکه از حیوان حرام گوشت (حتی اگر هم تزکیه شده باشد) نباشد.

پنجم: آنکه برای مردان، لباس آنان ابریشم خالص نباشد.

ششم: آنکه برای مردان، لباس آنها طلا باف نباشد.

مسئله 1 - لباس نمازگزار باید پاک باشد و اگر کسی عمداً با بدن یا لباس نجس نماز بخواند،

نمازش باطل است؛ مگر در موارد استثناء شده که در همین فصل بیان خواهد شد.

مسئله 2 - اگر فراموش کند که بدن یا لباسش نجس است و در بین نماز یا بعد از آن یادش بیاید،

باید نماز را با لباس پاک اعاده کند و اگر وقت گذشته باید قضا نماید.

مسئله 3 - لباس نمازگزار بنا بر احتیاط واجب باید مباح باشد و کسی که می داند پوشیدن لباس

غصبی حرام است، اگر عمداً در لباس غصبی نماز بخواند بنا بر احتیاط واجب نمازش باطل است

و باید آن نماز را با لباس غیر غصبی اعاده کند.

مسئله 4 - اگر نداند یا فراموش کند که لباس او غصبی است و با آن نماز بخواند نمازش صحیح

است.

مسئله 5 - چیزهایی که عرفاً لباس نمازگزار به حساب نمی آیند، (مانند تسبیح، کیف پول، ساعت،

دستمال و مانند آنها) اگر غصبی باشند و همراه نمازگزار باشند موجب بطلان نماز نمی شود.

مسئله 6 - لباس نمازگزار باید از اجزاء حیوان مرده ای که خون جهنده دارد نباشد.

مسئله 7 - نماز خواندن با لباسی که از خز و سنجاب است ، اشکالی ندارد.

مسئله 8 - نماز با لباس طلا باف برای مرد اشکال دارد ، ولی برای زن ، مانعی ندارد.

مسئله 9 - لباس مرد نمازگزار باید ابریشم خالص نباشد، ولی اگر لباسش از ابریشم مخلوط با مواد دیگری مانند پنبه ، پشم و امثال آن باشد ، مانعی ندارد.

مسئله 10 - پوشیدن لباس ابریشمی خالص برای زن در نماز و غیر نماز اشکالی ندارد.

مواردی که لازم نیست لباس نمازگزار پاك باشد

مسئله 11 - در موارد ذیل؛ اگر لباس نمازگزار نجس باشد ؛ با شرایطی که بیان خواهد شد، نماز او صحیح است:

اول: آنکه لباس یا بدن او به واسطه زخم یا جراحت یا دملی که در بدن او است به خون آلوده شده باشد.

دوم: آنکه لباس او به مقدار سطح بند سر انگشت سبّابه متوسط (انگشت اشاره) یا کمتر از آن؛ به خون آلوده باشد.

سوم : آنکه لباس زنی که پرستار بچه است ، بخاطر نظافت او نجس شده باشد.

احکام این موارد، در مسائل بعد گفته می شود.

مسئله 12 - اگر در بدن یا لباس نمازگزار، خون زخم یا جراحت یا دمل باشد، چنانچه به گونه ای است که آب کشیدن بدن یا لباس یا عوض کردن لباس برای بیشتر مردم یا برای شخص او ضرر یا مشقت دارد؛ تا وقتی که زخم یا جراحت یا دمل خوب نشده است، می تواند با آن ، نماز بخواند.

مسئله 13 - اگر خون زخم کوچکی در بدن یا لباس باشد که آن زخم معمولاً خیلی زود خوب

می شود و شستن آن مقدر است و ضرر هم ندارد و آن خون به اندازه درهم بغلی یا بیشتر باشد، نماز او باطل است.

مسئله 14 - اگر خون دماغ به بدن یا لباس برسد، برای نماز باید آب بکشد و نمی تواند با آن نماز بخواند.

مسئله 15 - اگر سر سوزنی خون حیض و همچنین خون نفاس و استحاضه بنا بر احتیاط واجب ، در بدن یا لباس نمازگزار باشد نماز او باطل است .

مسئله 16 - اگر اشیاء کوچکی که عرفاً لباس نمازگزار نیستند مانند دستمال، ساعت، عینک، انگشتر و امثال آنها همراه او باشد و نجس باشد؛ اشکال ندارد ؛ مگر اینکه از اجزاء میتة باشد.

مسئله 17 - زنی که پرستار بچه است و بیشتر از يك لباس ندارد، چنانچه نتواند لباس دیگری بخرد یا کرایه کند و یا عاریه نماید، هرگاه شبانه روزی يك مرتبه لباس خود را آب بکشد اگرچه تا روز دیگر لباسش به بول بچه نجس شود می تواند با آن لباس نماز بخواند. اگر بیشتر از يك لباس دارد ولی ناچار است که همه آنها را بپوشد، چنانچه شبانه روزی يك مرتبه همه آنها را آب بکشد کافی است و نماز با آنها صحیح است.